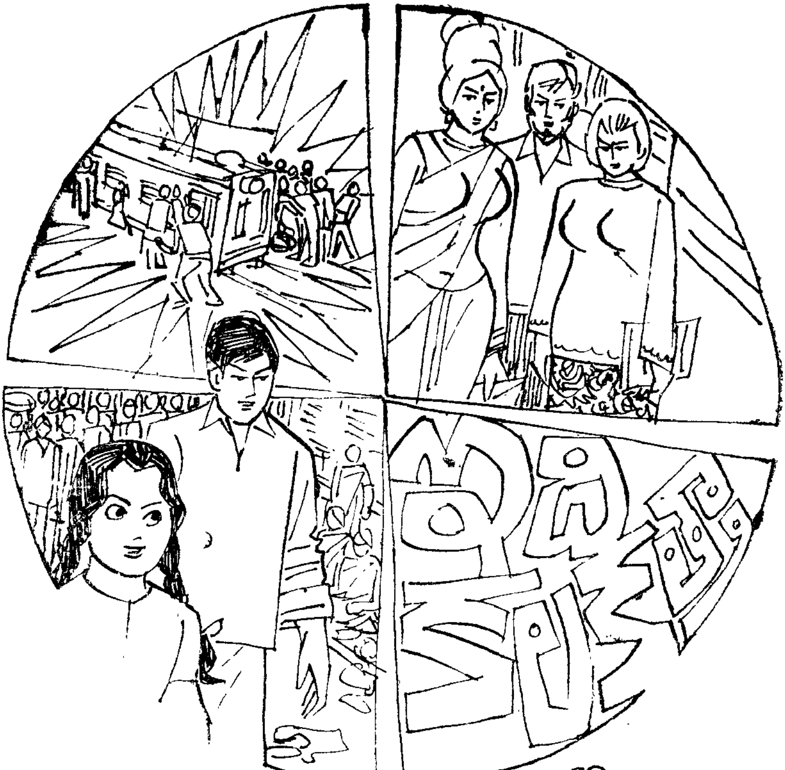

ముప్పాళ సుబ్రహ్మణ్యం

దసరా కలకత్తాలో చాలా వైభవంగా జరుగుతుంది. మా చెల్లాయిని రమ్మన్నాను. ఆమె కూతురు పాపాయికి నాలుగైదేళ్ళ వయస్సు. దాని బుర్ర నిండా ఆలోచనలే. వచ్చి రావడంతోనే కలకత్తా అంతా చూపించమని కూర్చుంది.

చూచినవన్నీ ఆమెకి విచిత్రంగానే కనుపించాయి. ఈ రోడ్లు ఎందుకింత పొడుగా ఉన్నాయి? రోడ్డు మధ్య చెత్త కుప్పలెవరిలా పోసేరు? ఈ వూళ్లో పాకీ వాళ్ళు లేరా? బస్సుకు పట్టుకు వేలాడితే పడిపోరా? ఆ అబ్బాయి తొడుక్కున్నది బ్లౌజా షర్టా? వాడి జుత్తు చెంపల మీద నుండి జారి పోతున్నాదేమి? ఆవిడకంత పెద్ద సిగముడి ఎలా వచ్చింది? బుబ్బ

రోలు పొత్తం జుత్తులో పెట్టి చుట్టేసుకున్నాదా? రోడ్లు నిండా యింత మంది ప్రజలెందుకున్నారు? ఈ వూరు వాళ్ళకి పనీ పాటూ లేదా?

ఈ విధంగా అన్నీ ప్రశ్నలే. అన్నిటికీ ఏదో సమాధానం చెప్పక తప్పలేదు.

ట్రాములో కూర్చున్నాం. ఎదురుగా బెంచీపై ఒక వ్యక్తి కూర్చున్నాడు. అతడు గెడ్డం సూదిగా మొన తేరేటట్లు పెంచుకున్నాడు. పాపాయి వాడి వైపు ఎగాదిగా చూచింది. "వాడెందు కలా గెడ్డం పెంచేడు?" అని అడిగింది.

'ఎవడి వెర్రి వాడికానందం' అనేశాను.

ఒక్క నిమిషం ఆగి "వాడెవరు?" అన్నది. ట్రాములో ఉన్న ప్రతి మానవుడి పుట్టుపూర్వోత్తరాలూ నాకు తెలిసి ఉన్నట్లు ఏదో ఒక సమాధానం.

చెప్పేస్తే ఊరుకుంటుంది కదా అని "అతని పేరు జాన్" అనేశాను.

అతనెక్కడికి వెళ్తున్నాడని వెంటనే ప్రశ్న.

ఒక అబద్ధం ఆడిన తరువాత మరొక అబద్ధం ఆడడానికి వెనుదీయడమెందుకూ? "బాలీగంజ్" అని జవాబు చెప్పేను.

"ఎందుకూ?" అని మళ్ళీ ప్రశ్న.

"వాళ్ళ అక్కయ్యగారింటికి."

"వాళ్ళక్కయ్యగారింట [illegible] పాపా[illegible]?"

"[illegible]"

"[illegible] మామయ్యగారింటి[illegible] దేమి"

'వాళ్ళ[illegible]తో [illegible]రాదానికే వెళ్తున్నాడు.

ట్రాములో ఎవరికీ తెలుగు రాదు కనక నేనూహించగలిగినంత వరకూ జాన్ కథ చెప్పేశాను. ఈ జవాబులన్నీ వేరు చేసి కూర్చుతే ఒక చక్కని కథానిక అవుతుందా అనిపించింది.

గొప్ప రచయితలందరకూ అటువంటి పాపాయిల సహాయం ఉండి తీరాలనుకున్నాను. ఇంతలో ట్రామ్ ఆగిపోయింది. పాపాయి మాత్రం ఆగదు. నాకు తెలుసును. ఒక్క గుక్కలో ఆమె అడగబోయే ప్రశ్నలకన్నిటికీ సమాధానాలు చెప్పడం మొదలు పెట్టేను. "ఎవరో చెయ్యి ఊపేరు. గందరగోళం అంటే పోలీసువాళ్ళు తుపాకులు పేల్చేరు. ఎవరో తుంటరులు వాళ్ళపై బాంబులు రువ్వడం వల్ల పోలీసులు కాల్పులు జరిపేరు" అన్నాను.

బాంబుల పేరు వినగానే పాపాయి ఉలిక్కి పడ్డది. "ఎవరా తుంటరులు? ఎందుకు బాంబులు విసిరేరు?" అన్నది.

గట్టి ప్రశ్న. ఏం చెప్పాలో నాకు తోచలేదు. నాల్గు ప్రక్కలా చూసి ఒ నవ్వు నవ్వేశాను. అదే తన ప్రశ్నకి సమాధానంగా అంగీకరించేటంతటి అమాయకురాలు కాదు పాపాయి.

"ఎందుకు బాంబులు విసిరేరు?" అని మళ్ళీ అడిగింది,

నాకు [illegible]. "[illegible] యిలాంటివి జరుగుతూ ఉంటాయి. [illegible] కర్లా [illegible]" అన్నాను.